

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718200891
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718200891.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu v spore žalobkyne D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX, proti žalovanému MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, IČO: 04 355 211, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 330,89 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 6Csp/24/2018-127 zo dňa 04. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že v konaní bolo nesporné, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou boli uzatvorené zmluvy, a to dňa 09.03.2015 č. 462472, dňa 13.04.2015 č. 464322, dňa 19.06.2015 č. 468118 a dňa 20.07.2015 č. 469644. Konštatoval, že aj keď sa nejedná o zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 01.01.2015 do 31.03.2015 a od 01.04.2015 do 29.09.2015, vzťahujú sa na ne taxatívne určené ustanovenia. Na základe uvedených zmlúv boli žalobkyňi poskytnuté úvery každý vo výške 350 eur, ktoré sa zaviazala uhradiť v celkovej výške 450 eur v lehote 28 dní odo dňa poskytnutia. Nebolo sporné ani to, že na úver č. 462472 uhradila poslednú splátku dňa 20.04.2015, na úver č. 464322 dňa 04.06.2015 a na úver č. 468118 dňa 14.07.2015. Úverové zmluvy, ktoré boli obsahovo totožné považoval za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že dojednaná výška odplaty odporuje dobrým mravom s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ a na dojednanú dobu splatnosti (28 dní). Dojednaná výška odplaty v danom prípade veľmi výrazne presahuje mieru úrokov za úvery (pôžičky) poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmlúv. Jej výraznú neprímeranosť videl už len z porovnania výšky v zmluvách uvádzanej RPMN (2.430,96%) a priemernej výšky RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Z dôvodu hospodárnosti sa najskôr zaoberal vznesenou námietkou premĺčania. Bolo nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, pričom žalobkyňou tvrdený úmysel právneho predchodcu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť nemal preukázaný. Bol názoru, že úmyslom žalovaného (právneho predchodcu žalovaného) bolo dosiahnuť zisk a nie úmyselne sa obohatiť na úkor žalobkyne. Potvrdiť správnosť tvrdenia žalobkyne by bolo neprímeranou ochranou práva vybočujúceho z účelu a právneho významu OZ. Ak aj žalobkyňa odôvodňovala úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť tým, že namietala oprávnenosť žalovaného poskytovať pôžičky na území SR konštatoval, že žalovaný len uplatňuje svoje pohľadávky, ktoré nadobudol ako právny nástupca. Mal za to, že subjektívna lehota na uplatnenie nároku mohla začať plynúť odo dňa, keď žalobkyňa

zaplatila jednotlivé plnenia, splátky v súvislosti so splácaním úveru nad rámec toho, na čo bola povinná. Rozhodujúci je moment, kedy sa oprávnený subjekt dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde, čím sa rozumie znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodíť, nie znalosť právnej kvalifikácie. Pokiaľ žalobkyňa začiatok plynutia premlčacej doby spája s vedomosťou získanou od subjektu zriadeného na ochranu spotrebiteľa, resp. z internetu, tieto námietky považoval za nedôvodné. Mal za to, že tvrdenia žalobkyne o nadobudnutej vedomosti o bezdôvodnom obohatení si vzájomne odporujú. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná dňa 08.03.2018 a posledné splátky na úvery boli uhradené (v dňoch 20.04.2015, 04.06.2015, 14.07.2015) spôsobom ako je vyššie uvedené, nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere č. 46644 zo dňa 20.07.2015 nárokov z tejto zmluvy sa žalobkyňa v tomto spore nedomáhala. Vzhľadom na uvedené sa ďalšou argumentáciou strán sporu nezaoberal. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP.

3) Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a navrhla, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie vo veci samej. Poukázala na to, že 4 zmluvy, ktoré uzatvorila so žalovaným neobsahujú všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa týmto skutkovým stavom vôbec nezaoberal práve pre vznesenú námietku premlčania žalovaného, s ktorou sa nestotožňuje, pretože bola posúdená v dvojročnej subjektívnej lehote. Na to, aby sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, by musela mať v tom čase keď k nemu došlo, dostatočné právne znalosti aby si sama dokázala zmluvy vyhodnotiť, či obsahujú povinné náležitosti podľa ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a tiež by musela mať vedomosť o tom, že pokiaľ náležitosti zmluva neobsahuje tak je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobkyni nebolo preukázané, že tieto právne vedomosti v čase bezdôvodného obohatenia mala, tak rozhodnutie súdu, že uplynula subjektívna premlčacia lehota nemožno považovať za správne. Z hľadiska hodnotenia úmyslu žalovaného získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne bolo potrebné skúmať, či konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy bolo súladné s dobrými mravmi a či rešpektoval povinnosti stanovené zákonom. Nemožno sa stotožniť s tým, že žalobkyňa už pri platení nad rámec istiny mala vedomosť, že dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Namietala, že žalovaný účelovo vytrhol z kontextu citáciu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo/67/2011, ktoré mu vyhovovalo a súd sa s týmto tvrdením stotožnil.

4) Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP) keďže odvolateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil.

7) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, patrila by mu náhrada trov, ale keďže ostal v odvolacom konaní nečinný (zo spisu nevyplýva že by mu nejaké trovy vznikli) súd mu nárok nepriznal.

8) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).